

अधीनं करोति वा साति । कात्स्न्येनात्माधीनतया सम्पन्ने तथा भूते तथा क्रियमाणे च । अस्य च सम्पद्यादियोगे एव साधुत्वम् आत्मसाद्भूतः आत्मसात् सम्पन्नः आत्मसात्कृत इत्यादि । “दुरितैरपि कर्तुमात्मसात्” रघुः “अग्नीन् वाप्यात्मसात्कृत्य” या०स्मृतिः । [च ।
आत्मसिद्धि ति० आत्मना सिद्धः । १ स्वयंसिद्धे २ अयत्ननिष्पन्ने
आत्मसिद्धि स्त्री आत्मरूपा सिद्धिः । आत्मभावलाभे मोक्षे
आत्मसुख ति० आत्मैव सुखस्य । आत्मलाभमात्रेण सुखिनि १ आत्मैव सुखं सच्चिदानन्दरूपत्वात् । २ आत्मरूपे परमानन्दे न० ।

आत्मस्य ति० आत्मने आत्मज्ञानाय तिष्ठते यतते स्या-क ४त० । १ आत्मस्वरूपज्ञानाय यतमाने आत्मनि मनसि तिष्ठति स्या-क ७त० । २ मनोवृत्तिपदारथे ति० । [विद्योजने ।
आत्महत्या स्त्री आत्मनो देहस्य हननम् । देहस्य प्राणै-
आत्महन ति० आत्मानं हतवान् हन-क्तिप् । “येऽन्यथा सन्तमात्मानमकर्तारं स्वयंप्रभुम् । कर्ता भोक्तेति मन्यन्ते तएवात्महनो जना,” इत्युक्तलक्षणे आत्मनो यथार्थज्ञानरहिते, १ देहाद्यभिमानिनि, “अभ्यं तमस्ते प्रविशन्ति ये के चात्मनोजनाः” कठ० उ० “लक्ष्मा कथञ्चिन्नरजन्म दुर्लभं तत्रापि पुंस्त्वं श्रुतिपारदर्शनम् । यस्त्वात्मसुख्यै न यतेत मूढधोः स आत्महा स्वं विनिहन्यसदृशहात्” विवे०चू० ।
 आत्मनो यथार्थज्ञानाभावे आत्महत्वसक्तम् । “असुख्यानाम ते लोका अभ्येन तमसा वृताः । तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनोजनाः” ईशोप० । “मयासुकूलेन नभस्तेरितं पुमान् भवास्मिं न तरेत् स आत्महा” भाग० ।
 २ आत्मघातिनि जने च । आत्मघातिनुशब्दे विवृतिः ।

आत्माधीन पु० आत्मनोऽधीनः । १ पुत्रे, २ श्यालके ३ विद्वेषके च हेम० । ४ बलशुक्ते ५ स्वाधीने ति० ।

आत्मानुरुप ति० आत्मनोऽनुरूपम् । जातिवृत्तादिना स्वतुल्ये “तस्यामात्मानुरुपायामात्मजन्मससुत्सुकः” रघुः ।

आत्मापहारक ति० आत्मनमपहरति निज्जुते अप+ह-खुल् । आत्मनो यथास्वरूपनिज्जकारिणि “योऽन्यथा मन्तमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते । स पापकृत्तमो लोके स्तेन आत्मापहारकः” मनुः । णिनि । आत्मपहारी अथवा “किं तेन न कृतं पापं चौरैणात्मापहारिणा” स्मृतिः स्त्रियां ङीप् ।

आत्माराम ति० आत्मा आराममिव रतिस्थानं रति-साधनं वा यस्य । ज्ञानाय यतमाने योगिनि “आत्मा-

रामाविहितरतयोनिर्विकल्पे समाधौ” वेणो० । “आत्म-क्रीडस्य सततं सदात्मिष्ठुनस्य च । आत्मन्वेवं सुटप्रस्य योगसिद्धिं न दूरतः । यश्चात्मव्यतिरेकेण किञ्चिद्विष्यं न पश्यति । आत्मारामः स योगीन्द्रो ब्रह्मभूतो सवेदिति” काशी० उक्ते २ योगीन्द्रभेदे च ।

आत्मात्म पु० इत० । हृदयस्पर्शं “पितृमन्वानुहरणे आत्मा-लम्बेवेद्यक्षणे” कात्या० स्मृ० “आत्मात्मन्मे हृदयस्पर्शं” रघु० ।

आत्माग्नि पु० आत्मानं स्वकुलमस्मानि अश-णिनि ईत० । स्वकुलभक्तके मीने तस्य सकुलभक्तकत्वात् तथात्वम् अतएव “अबलस्कुलाग्निो भूषान्” नै० “मत्स्या इव जना-निर्लभं भक्षयन्ति परस्परमिति च” रामा० वर्णितम् ।

आत्माश्रय पु० आत्मानसाश्रयति आ+श्रि-अच् ईत० । १ स्वस्य स्थापेक्षित्वहेतुकानिष्टप्रसङ्गरूपे तर्कदोषभेदे । तर्कः पञ्चविधः तर्कशब्दे वक्ष्यते तत्र “स्वस्य स्थापेक्षित्वेऽनिष्टप्रसङ्ग आत्माश्रयः स च उत्पत्तिस्थितिज्ञप्रिद्वारा तेषा यथा यद्यथं घटएतद्वटजन्मः स्यात्तदैतद्वटानधिकरणक्षयोत्तरवर्ती न स्यात्, यद्यथं घटएतद्वटवृत्तिः स्यात् एतद्वटव्याप्योन स्यात्, यद्यथं घटएतद्वटज्ञानाभिन्नः स्यात् ज्ञानसामग्रीजन्यः स्यात् एतद्वटभिन्नः स्यादिति वा सर्वत्रापाद्याम्” न्यायसूत्रवृत्तिः ।
 २ स्वाश्रिते ३ चिन्ताश्रिते च ति० ईत० । ४ स्वस्याश्रये पु० ।

आत्मीय ति० आत्मनोऽयम् क्व । आत्मसंबन्धिनि । “आ-त्मीयां मतिमादाय क्रूर सज्जनरञ्जनम्” सा० द० “किमिदं द्युतिमात्मीयां न बिभ्रति यथा पुरा” कुमा० “प्रसाद-मात्मीयमिवात्मदर्शः” रघुः अहमेनं प्रज्ञावलेनात्मीयं करिष्यामि” हितो० ।

आत्मेश्वर ति० आत्मनो मनस ईश्वरः । चित्तविकार-निवारके मनःसंयमकारके “आत्मेश्वराणां न हि जात विज्ञाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति” कुमा० ।

आत्मीत्यप्ति स्त्री आत्मन उत्पत्तिः स्वोपाध्यन्तःकरणवृत्ति-कर्म्मणाऽपूर्व्वं देहसंयोगः । स्वोपाधीभूतान्तःकरणवृत्ति-कर्म्मणाऽपूर्व्वं देहसंयोगरूपे आत्मनो जन्मनि । तद्वत्पत्ति-प्रकारः भिताक्षरायां दर्शितो यथा ।

“निमित्तमक्षरः कर्त्ता बोद्धा ब्रह्म गुणो वशी । अजः शरीरग्रहणात्स जात इति कीर्त्यते” “आत्मनः सकलजगत्प्रपञ्चाविर्भावेऽ विद्यासमावेशवशात्समाव्यसमवायिनिमित्तमित्येवं स्वयमेव त्रिविधमपि कारणम् । न पुनः कार्यकोटि-निविष्टः यस्मादक्षरोऽविनश्वरः । ननु सत्त्वादिगुणविकारस्य सुखदुःखमोहात्मकस्य कार्यभूते जगत्प्रपञ्चे दर्शनाद्गुण-